

nuværende bestyrelse har. Det bliver en spændende og en udfordrende opgave for den nye bestyrelse at være medlem af den, men der skal også stilles krav til denne bestyrelse i form af vidnen og indsigt, det er selvfølgelig helt logisk.

Kl. 14.35

At Danmarks Radios hovedindtægtskilde også fremover er licensindtægterne er helt i sin orden, men at der sættes en effektiv stopper for omfattende licensforhøjelser, som det tidligere medieforlig var udtryk for, hilser vi naturligvis i Dansk Folkeparti med meget stor tilfredshed. Det er indlysende, at Danmarks Radio med dens vidt forgrenede aktiviteter, herunder også de regionale radiostationer, kan drives på en god måde og også inden for rammerne af de licensmidler, der nu er til rådighed.

Jeg vil også godt her ved denne lejlighed nævne, at det, jeg synes har været meget værdifuldt, og dér kunne de andre partier jo så have været med til at præge det, er, at vi får sat nogle virkelig gode og klare bestemmelser ind, der forpligter medierne til på meget udvidet vis at betjene vore handicappede medborgere. Det synes jeg nok kunne have været et godt fingeraftryk for de andre partier at være med til at sætte.

En god ting med medieforliget er endvidere, at Danmarks Radio fremover får pligt til at udlægge produktion til uafhængige producenter og for ikke ganske uvæsentlige beløb: 125 mio. kr. i det første år, 2003, stigende til helt op til 170 mio. kr.

De regionale radioer i nærområdet fortsætter uantastet, for de er en særdeles vigtig brik på det lokale nyhedsdækningsområde.

Jeg synes også, det er værd at nævne, at den alternative radiokanal, der nu kommer, bliver næsten landsdækkende, og det er af utrolig stor betydning. Vi har netop haft en langvarig strejke i Danmarks Radio, og så ville det have været dejligt, hvis vi på det tidspunkt havde haft en landsdækkende alternativ radiokanal, som *ikke* kan drives af Danmarks Radio.

TV 2 skal også have et par ord med på vejen, og her afventes der jo for tiden, som det også tidligere har været fremme i debatten, en redegørelse, og vel en gang i det nye år har vi alle papirerne klar for at se, hvilket udfald det kan få med hensyn til en eventuel privatisering af TV 2. Det er det materiale, vi får til sin tid, som forligspartierne sætter sig sammen om og afgør, om det kan danne grundlag for en privatisering af TV 2. Her kunne oppositionen også have været med, hvis de havde ønsket det.

De regionale TV 2-stationer får en meget, meget stærk placering i mediebilledet fremover, og det synes vi også er en vældig god ting. De bliver faktisk – om jeg må bruge udtrykket – som små stater i staten og også et utrolig uundværligt billede i den lokale mediedækning.

Lokalradio og lokal-tv er også vigtige brikker på medieområdet, og de er også på forskellig vis blevet tilgodeset.

Så vil jeg lige til sidst sige noget omkring public service-kontrakterne, som der nu forhandles om. Så sent som i går lagde vi nogle brikker på plads omkring det, og her kunne oppositionen også have været med, hvis de havde ønsket det, men det krævede så, at man var med i medieforliget, og det har man ikke ønsket at være, og derfor er det naturligvis også de tre partier, Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative, der sætter sig sammen om at få de forpligtelser sat ned på papiret og få det forhandlet med de relevante parter.

Kort sagt: Kravene vil blive store, idet befolkningen har et berettiget krav på, at kvaliteten er i top – det har man – og der skal være alsidighed og upartiskhed. Det skal være mediedetråde fremover.

Vi vil i det udvalgsarbejde, der nu forestår, naturligvis gå konstruktivt ind, og jeg håber da også, at oppositionen gør det. Selv om den ikke er med i forliget, er der ikke nogen, der forhindrer dem i at trykke på de grønne knapper – ikke de røde knapper, men de grønne knapper – det kunne jo godt være, at man kunne finde på det.

Jeg står den dag i dag totalt uforstående over for, at partier som Kristeligt Folkeparti og Det Radikale Venstre sidder dér. Man var egentlig med i det, men man blev mere eller mindre tvunget i knæ af det store parti. Forstå det, hvo som kan, jeg kan ikke.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Politik er somme tider meget enkelt: Når man er uenig, skilles éns veje. Det har jeg slet ikke svært ved at forstå, men hr. Poul Nødgaard har tilsyneladende svært ved at forstå det.

Når hr. Poul Nødgaard er meget begejstret for kulturministerens åbenhed i forhandlingerne, hænger det måske sammen med, at hr. Poul Nødgaard fik nogle indrømmelser, som hr. Poul Nødgaard var meget glad for – det var måske indrømmelser, som vi andre ikke var så glade for – og at vi ikke fik tilsvarende indrømmelser.